

בש"פ 4196/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 4196/20

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 23 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע
עבירות מין, התשס"ו-2006

תאריך הישיבה: ח' בתמוז התש"ף (30.06.20)

בשם העורר: עו"ד ליאור חיימוביץ

בשם המשיבה: עו"ד אופיר ביתן

החלטה

לפני ערר לפי סעיף 23(ב) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: "החוק"). הערר הוגשנגד החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיאה, השופטת רויטל יפה-כ"ץ) בפע"מ 16939-03-19 מיום 15.6.2020, במסגרתה נדחתה בקשתו של העורר לעיון חוזר בתנאי צו הפיקוח שקבע בית המשפט בעניינו.

1. במסגרת הערר שלפניי, טוען העורר נגד הדרך בה פעלה יחידת הפיקוח בעניינו, וסבור כי חלףיישום המגבלות שנקבעו בעניינו בהתאם לסעיף 12 לחוק, נטלה לעצמה יחידת הפיקוח את הסמכות לקבוע מגבלות חדשות, אשר לא נקבעו בהחלטת בית המשפט קמא בעניינו מיום 22.9.2016 (להלן: "צו הפיקוח"). כך למשל, קבעה יחידת הפיקוח כי על העורר להימצא בחברת בגיר נוסף בשעת ביצוע עבודה בבתיים מאוכלסים, וזאת על אףשלא נקבע כל תנאי המחייב זאת במסגרת צו הפיקוח.

2. המשיבה מסכימה כי סמכויות יחידת הפיקוח מוגבלות ליישום התנאים שנקבעו בצו הפיקוח, ואולם סבורה כי במקרה זה יחידת הפיקוח לא חרגה מסמכותה, אלא קבעה הנחיות המיישמות את התנאים שנקבעו בעניינו של העורר. כך למשל, ככל שמדובר בדרישה להימצא בחברת בגיר נוסף בבתיים מאוכלסים, הרי שדרישה זו מהווה יישום של התנאי שנקבע בצו הפיקוח לפיו העורר לא יעבוד במקום עבודה המחייב שישיה בגפו עם נשים חסרות ישע.
3. מהאמור לעיל עולה, כי בין הצדדים לא קיימת מחלוקת ביחס לטיב סמכותה של יחידת הפיקוח בהתאם לחוק, ושניהם מסכימים כי סמכותה של רשות הפיקוח איננה לקבוע את התנאים בצו הפיקוח אלא אך ליישם אותם הלכה למעשה. אומנם נראה כי בעבר נקבעו על ידי רשות הפיקוח הנחיות שחרגו מגדר צו הפיקוח, ואולם משאלותינו על ידי יחידת הפיקוח בהמשך הדרך, אין העורר עומד עוד על שינוי הנחיות רשות הפיקוח בעניינו.
4. ויובהר, התנאי שנקבע בצו הפיקוח אוסר על העותר עבודה הכרוכה בשהייה בגפו עם נשים חסרות ישע. הנחייתה כיום של יחידת הפיקוח היא שניתן לאשר לעורר לעבוד בבתיים שאינם מאוכלסים, שכן תנאי זה מתקיים בהכרח ביחס אליהם. לעומת זאת, ביחס לעבודה בבתיים מאוכלסים, דורשת יחידת הפיקוח את העמידה בשני אלה במצטבר: האחד-שלא ימצאו שם חסרות ישע; השני- שהעורר יעבוד עם בגיר נוסף. דרישות אלה מהוות, כמובהר, יישום של התנאי אותו קבע בית המשפט קמא בצו הפיקוח.
5. באשר לטענות העורר ביחס לאופן בו נוסח התנאי השלישי בצו הפיקוח, יובהר כי קביעה לפיה לקצין הפיקוח יש סמכות שלא לאשר את מקום העבודה, באופן שאיננו מהווה יישום של התנאים שנקבעו בצו הפיקוח, איננה תקינה. לפיכך, יש לראות את המילים "ובכל מקרה על קצין הפיקוח לאשר את מקום העבודה", אשר מופיעות בתנאי צו הפיקוח שקבע בית המשפט קמא, כמתייחסות לסמכות הנתונה ליחידת הפיקוח ליישום התנאים, ולא כקביעת תנאי עצמאי העומד בפני עצמו. זאת ועוד, כעניין של ניסוח, מן הראוי כי הוראה מסוג זה לא תיקבע כחלק מהתנאים או ההגבלות שבצו הפיקוח, אלא כסמכות הנתונה ליחידת הפיקוח על מנת ליישם את התנאים וההגבלות. יצוין כי הבהרות אלה הן על דעת שני הצדדים.
6. בכך מתמצה הדיון בערר.

ניתנה היום, ח' בתמוז התש"ף (30.06.2020).

ש ו פ ט